

Pekka Kermanin haastattelu

Jututti ja kirjoitti 3/2016 Esa Mäkinen

Pursiseuralainen viidellä vuosikymmenellä

Pekka Kerman on ollut pitkään mukana Kuopion Pursiseuran toiminnassa. Esimerkkinä voisi mainita, että hän on toiminut seuran sihteerinä 23 vuoden ajan.

Kerman on jo toisen polven purjehtija. Hän purjehti 1970 -luvun alussa omalla lautarakenteisella Lightning -veneellään. Vene oli kesäpaikassa Pölläkässä, mutta matkat suuntautuivat ympäri Kallavettä. Eräänä kesäpäivänä vuonna -71 Ritoniemen laiturissa häntä pyydettiin mukaan Seuran toimintaan. Siitä alkoi hänen yhä jatkuva jäsenyytensä ja myös toiminta seurasamme.

Luottamustehtäviä on vuosien varrella kertynyt runsaasti, hän toimi muun muassa kommodorina vuosina 2000–2003. Tuona aikana Kerman muistaa päähuomion suuntautuneen tukikoh-tien kunnostukseen ja ylläpitoon. Seuran sihteerinä hän toimi todella pitkän rupeaman, kaik-kiaan 23 vuotta.

- Yrjö Tenhunen oli pitkäaikainen virallinen sihteeri ja minä toimin hänen apunaan. Kun Yrjö sitten loukkaantui polkupyöräonnettomuudessa ja myöhemmin menehtyi, otin tehtävän ko-konaan hoitaakseni, muistelee Pekka Kerman.

Kuopion Pursiseura on muistanut Kermania myös huomionosoituksilla. Hän on järjestyksessä neljäs kunniakommodori ja myös neljäs kunniakippari.

Rauhallisuus ja pitkäkestoisuus kuvastuvat myös Pekka Kermanin veneilyssä. Nimittäin sama Botnia 6 -mallinen purjevene on palvellut häntä jo neljänkymmenen vuoden ajan. Vene on hä-nen runkovalmiista itse rakentamansa. Botnioitahan tehtiin Oulun seudulla ja sieltä tuli Sai-maalle 12 kappaletta pelkkiä runkoja, joiden osat imatralainen Tyvex Oy liitti yhteen.

- Ostin yhden näistä rungoista ja se tuotiin Kettulanlahden kotitalon tontille. Rakentelu kesti sitten kaksi, kolme vuotta. Innokkuutta toki oli, mutta ei paljon rahaa, joten lähes kaikki piti tehdä itse. Kaikista osakokonaisuuksista ei ollut kunnollisia piirustuksiakaan saatavina, joten paikoitellen piti käyttää omaa mielikuvitusta. Esimerkiksi masto teetti runsaasti ajatustyötä.

- Se oli vain pelkkä putki, johon piti esimerkiksi saada profiili. Piirustuksia ei ollut, joten nämä-kin asiat maston suhteen piti ”säveltää”. Peräsimen piirustukset sentään löytyivät Tyvexiltä.

- Se on ruostumatonta terästä, jota sain sitten Hackmanin Sorsakosken tehtaalta levynä. Se tehtiin sitten edullisesti ammattikoululla. Samasta teräslevyerästä syntyivät sitten muutkin tarvittavat teräsosat.

- Talous pakotti etsimään edullisia ratkaisuja ja tekemään lähes kaikki itse, mutta vene valmis-tui kohtuullisen ripeässä tahdissa ja laskettiin vesille vuonna 1975.

Sine-nimen saanut vene onkin ollut valmistumisensa jälkeen ahkerassa käytössä. Saimaan ve-sistö tuli tutuksi ja osallistuipa Pekka Kerman myös monien muistelemaan ja tapahtumarik-kaaseen Leningradin regattaankin.

- Sillä matkalla oli todella paljon sattumuksia, huonoa keliä ja ukkosmyrskyäkin. Navigointilaitteet eivät olleet silloin mitenkään kehittyneitä ja välillä oltiin jossakin määrin eksyksissäkin. Porukka myös hajosi osin kovassa kelissä ja koska kunnan radiolaitteita ei ollut, oli yhteydenpito hankalaa.

Kerman osallistui veneellään myös kilpailuihin, alkuvuosina ahkerammin, nyt enää vain lähivesillä.

- Gastit ovat nykyään kultaa kalliimpia. Miehet vanhenevat ja monilla on jo omat veneet. Ennen oli monia, joilla ei ollut omaa venettä, mutta oli innostusta olla mukana.

Nykyisin Botnia on jo 40-vuotias, mutta pysynyt hyvässä kunnossa säännöllisellä huolenpidolla. Pekka Kerman purjehtii sillä tässä Kallaveden maisemissa ja useimmiten yksin. Mutta kuten mies itsekin toteaa, *"eihän sitä koskaan tiedä..."*.